

SUSRET S BOGOM

21. nedj. po Duhovima — Na oružje!

Što se sveta godina više primiče kraju, Crkva je sve to zabrinutija za svoju djecu. Ona se plaši da im brojni nasrtaji đavla ne dignu s glave krunu svetosti što ju je ona po svetim misterijima danomice uljepšavala kako bi što dostojnije mogli dočekati ponovni Kristov dolazak. Stoga svoje sinove i keeri poziva s apostolom na oružje u borbu protiv zlih duhova.

Kako se treba ustrajno boriti trebamo naučiti na Jobovu primjeru. Nikakva ga nevolja nije mogla rastaviti od Boga. On je ugasio sve goruće strijele đavla. Prikazna pjesma koja o njemu pjeva zorna je ilustracija poslanice. Svaki od nas pati slično kao Job. Dijete je Božje pastorče na zemlji od koje ne može očekivati sreću. Trpljenje ga neprestano sijeća da je putnik, stranac, borac. I upravo taj teret života najljepši je dar što ga možemo Bogu prikazati. Sjedinimo ga s Kristom-Žrtvom pa će sigurno biti ugodan Bogu.

U času sv. Pričesti izvija se iz naše duše s ovozemnog borilišta vapaj za zemljom nade i smirenja kamo nemaju pristupa oni što su nas progonili. I današnje bogoslužje u kojem je na početku odzvanjao poziv na oružje poprima na kraju mirniji ton što proizlazi iz vjere u spasiteljsku Božju ljubav i trijumf Kristova milosrđa. U tom će triumfu sudjelovati borci koji su s oltara primali jamstvo pobjede — hranu besmrtnosti.

22. nedj. po Duhovima — Prava Riječ

Na sv. krštenju Krist je u nama započeo dobro djelo novog života. Velik je to pothvat. Ali kad se obazremo na preživjeli dio tog posla opažamo da zbog naše krivnje nije sve u najljepšem redu. Mnogo toga moramo ispraviti i popuniti. Kako? Odgovara nam apostol koji traži da ljubimo bližnjega, da sebe zaboravimo i Krist koji hoće da damo Bogu što je Božje.

U najpotpunijem smislu Božji je Krist, Krist koji se žrtvuje. Ako ga u svakoj Misi budemo prikazivali čistim srcem i dobrom nakanom, tada će njegova sveta Žrtva biti u našim rukama kao »prava Riječ« koja će pred očevim prijestoljem tražiti dovršenje dobrog djela koje je u nama započeto.

Ta Riječ koja nam se na našu prošnju dariva u sv. Gozbi potiče nas i vodi nas radosnim žarom ka »Kristovu danu«, k onom vječnom danu besmrtnog života kad će svi glasovi ovog prolaznog zemaljskog dana zašutjeti pred Očevom Riječju (Logosom) što će zauvijek govoriti i kao »prava Riječ« slatkoćom ispunjati srce svoje Crkve.

23. nedj. po Duhovima — Vjerujmo!

Zemaljsko se progonstvo primiće kraju, a Pavao nas uči kako je naša prava domovina nebo odakle očekujemo Isusa Krista. U zadnjim sedmicama crkvene godine bogoslužje sve viš naglašava eshatološku misao. Uskrsnuće djevojke i ozdravljenje žene vjerne su slike našeg budućeg uskrsnuća ali i ozdravljenja u žrtvi sv. Mise.

Kakvi bili da bili, ako k oltaru pristupamo s čvrstim pouzdanjem i vjerom koja izvire iz naše nutrine, nema sumnje da ćemo ozdraviti. Evanđeosko će se čudo ponoviti. Snagom Kristove Žrtve opraštaju se grijesi, vražji okovi padaju i mi ustajemo slobodni i zdravi na novi život.

»Ako se dotaknem haljine ozdravit ću« mislila je žena. Tako se i dogodilo. Kad bismo njezinom vjerom blagovali Krista, što sve ne bismo postigli! Zar tijelo nije više nego odijelo? Zar Gospodinu nije bliži onaj koji je s njim jedan duh, jedan život, jedno tijelo, nego onaj koji ga se samo izvana dotiče? Čvrsto vjerujmo pa ćemo ispuniti naredbu Kristovu i postići sve što nam je potrebno.

IGNACIJE VUGDELIJA

BUDUĆI VIJEK

O misteriju crkvene godine nema u suvremenoj literaturi knjige koja bi se mogla mjeriti s djelom nje-mačke benediktinke Emilijane Löhr »Das Herren-jahr«. Naš suradnik I. Vugdelija prevodit će pojedine odlomke iz tog djela iz kojeg ovaj put donosimo razmatranje za posljednju nedjelju po Duhovima.

(Op. Uredništva)

Evo nas na granici. Put se primakao kraju. U svojoj sve-toj liturgiji Crkva je željela da upozna Kristov put i da ide po njemu. Prošnja joj je ispunjena. Sve je postalo stvarnost: utjelovljenje, trpljenje, smrt, uskrsnuće, uzašašće, silazak Duha Svetoga, rođenje Crkve, njezin rast, njezina povezanost s Kristom i njezina sveta plodnost. Crkva se zagledala u ono što će uvijek vedro gledati: Kristovu borbu za siromašno,